

на вратата му почукалъ нѣкой и на обажданието Лепавцовъ чулъ гласътъ на Каравелова. Веднага слѣдъ това, произлѣзълъ между тѣхъ разговоръ, отъ който се вижда, че Каравеловъ знаелъ за заговора, но сж е стараялъ да повлияе върху Лепавцова, да не би той да искаже нѣщо отъ онова, което знае. Говорилъ му, защо е исказалъ него, защо е исказалъ Китанчева; говорилъ му и за снимки отъ нѣкакъвъ печатъ, какъвто имаме върху тефтерчето на подсѣдимия Георги Великовъ. На пръвъ погледъ всичко тога се прѣдставлява малко нелогично. Така напримѣръ, не ни се показва свързката между обстоятелството, че подсѣдимия знае за заговорътъ и отъ друга страна съотношението, което има знанието му съ самия заговоръ. Послѣ такава же свързка изглѣжда да липсува и въ разговорътъ, който произхожда между него и Лепавцова. У насъ се явява изведнѣжъ необходимостъ да знаемъ тази свързка. Но Лепавцовъ не я каза; и може и да не е въ състояние да я каже. Казва, може-би това, което знае. Ний ще я направимъ посрѣдствомъ процеса на мишлението, ще я направимъ аргюи, защото, когато не ни дарятъ готовъ материялъ, ний сме принудени, отъ отдѣлнитѣ факти, да създадемъ едно цѣло, ако това е възможно, ако нашата съвѣсть нѣма да се изнасили. Това е наша сждѣйска обязанностъ. Кое е това логическо заключение, което трѣбва да направимъ отъ показанията на Лепавцова и което може да създаде за подсѣдимия едно обвинение? Г-да съдии, първото обвинение, което произстича за подсѣдимия отъ такива показания, ако ний имъ дадемъ достовѣрностъ, е, че той е знаелъ за готовивния се заговоръ. Ако това не бѣше подсѣдимия Каравеловъ, а другъ нѣкой съвършено обикновенъ гражданинъ, то зависимо отъ обстоятелствата, било при които сж имали мѣсто впечатлѣнията на свидѣлитѣ, било начина, по който е дошло до свѣдението на подсѣдимия за приготвянието на прѣстѣплението, ний би могли да го признаемъ или само за недоносителъ или, ако признаемъ още, че той е указалъ нѣкоя друга помощъ, то и за съучастникъ. Ако е пъкъ прѣсто скривалъ стѣпкитѣ на прѣстѣпницитѣ, признаваме го за укривателъ; най-послѣ, ако въ него сж е родила инициативата за прѣстѣплението, въ този случай считаме го за главенъ виновникъ. Можемъ ли г-да, да се установимъ на степенъта на недоносителство по отношение на Каравелова? Нѣкой и други обстоятелства не